
[2018-31 i 42-RE](#)

CAUSA 2018-31 i 42-RE

(Roquet Arboix i d'altres i Lladonosa Fransi c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 296-2018 i 361-2018. Recursos d'empara

Aute de l'11 de febrer del 2019

BOPA núm. 17, del 20 de febrer del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atesa la sentència del 19 de desembre del 2018 recaiguda en el marc de la causa 2018-31 i 42-RE en què el Tribunal Constitucional va acordar desestimar el recurs d'empara acumulat presentat per la representació processal dels recurrents esmentats en l'encapçalament d'aquella sentència i declarar que no hi havia motius per a una expressa imposició de costes als recurrents, ni per estimar la responsabilitat de l'Administració, ni la de l'Administració de Justícia, ni la dels recurrents;

Atès que, el 14 de gener del 2019, la representació processal del Sr. Florin Blaj, part adversa en la causa 2018-31 i 42-RE, va presentar un recurs de súplica contra la sentència del Tribunal Constitucional esmentada;

Vista la Constitució;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment l'article 39.2 que disposa que les sentències no són recurribles;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Argumentació de la representació processal del Sr. Florin Blaj

- Aquesta part reconeix que la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no preveu la interposició de cap recurs contra les sentències.

- Així mateix, afirma estar d'acord amb els pronunciaments desestimadors de la sentència. No obstant això, presenta un recurs, en temps i forma del recurs de súplica, per l'aparició de fets nous,

en relació amb la manca de pronunciament sobre la seva petició de condemna en costes processals i de declaració de la responsabilitat de l'Estat.

- Els fets nous derivarien de diverses declaracions efectuades en els mitjans de comunicació per part del Govern i del Sindicat de l'Ensenyament Públic d'Andorra (SEP) i que demostrarien la manca de legitimació d'almenys 4 dels 17 recurrents en empara i el trencament per part de l'Administració dels principis d'imparcialitat i del tractament en condicions d'igualtat dels administrats.

- Segons el seu parer, aquestes declaracions demostren que el nombre d'afectats per l'anul·lació del concurs públic era finalment inferior, ja que s'havien assignat diverses places mitjançant altres concursos, i farien decaure l'argument del Govern sostingut durant tot el procediment en relació amb la gravetat de la situació.

- També demostren que el Govern s'ha posicionat obertament al costat dels candidats recurrents en detriment d'aquesta part, no només durant el procediment, sinó més encara a posteriori amb l'organització de reunions amb els afectats per tal que aquells que van obtenir la plaça la tornin a obtenir.

- Per acabar, si bé no contradiu la possibilitat del Tribunal Constitucional de no imposar les costes processals, malgrat la literalitat de les disposicions de l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquesta part demana que s'estimi la seva súplica, que es condemni al pagament de les costes processals a tots els recurrents, o subsidiàriament, a aquells que resultin identificats com a no afectats per l'acte i al Govern, i, que declari la responsabilitat dels signants dels escrits d'empara.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. L'article 39.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional és contundent en afirmar que "*Les providències i sentències no són recurribles*" i en limitar als autes l'objecte del recurs de súplica ho fa de conformitat i en coherència amb la naturalesa del recurs de súplica.

2.2. D'aquest fet se'n deriva que un recurs de súplica només es pot presentar contra autes i no contra una sentència del Tribunal Constitucional (veg. l'aute del 6 de juny del 2005, recaigut en la causa 2005-11-RE i en l'aute del 20 de novembre del 2017, recaigut en la causa 2017-23-RE. I aquest Tribunal ha remarcat les característiques del recurs de súplica en l'aute de l'11 de juliol del 2018, recaigut en la causa 2018-15-RE en el qual s'esmenten diverses resolucions en la mateixa línia.

2.3. No obstant l'anterior, l'escrit interposant el recurs de súplica, per part de qui es va oposar al recurs d'empara que va donar lloc a aquest procediment, després d'admetre que contra les sentències del Tribunal Constitucional no procedeix cap recurs, efectua un seguit de manifestacions que en no procedir el recurs de súplica no poden ser considerades ni ateses.

2.4. Per consegüent, ja que la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no permet un recurs de súplica contra una sentència, aquesta reclamació no és procedent.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Declarar que el recurs de súplica presentat per la representació processal del Sr. Florin Blaj contra la sentència del Tribunal Constitucional del 19 de desembre del 2018 no és procedent.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del Sr. Florin Blaj, a la representació processal dels recurrents, al Govern, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'11 de febrer del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada